

Barns rettsikkerhet etter ny avhørsforskrift

**En empirisk oppgave om kvalitet i etterforskningen i
saker hvor det tas tilrettelagt avhør av barn**

**BACHELOROPPGAVE (BOPPG30)
Politihøgskolen
2017**

Kand.nr: 325
Antall ord: 6562

Innholdsfortegnelse

1.0 – Innledning.....	5
1.1 – Bakgrunn for valg av tema.....	6
1.2 – Problemstillingen.....	6
1.3 – Oppgavens struktur.....	6
1.4. – Tilrettelagt avhør.....	7
1.5 – Ny og gammel avhørsforskrift.....	7
1.6 – Tidsfrister for avhør.....	7
1.7 – Andre faktorer som påvirker tidsbruken.....	8
1.8 – Økt arbeidsmengde.....	8
2.0 – Metode	
2.1 – Forforståelse.....	9
2.2 – Valg av metode.....	10
2.3 – Valg av enheter og variabler.....	10
2.4 – Utforming av spørreskjemaet.....	11
2.5 – Om personvern.....	11
2.6 – Pretest.....	12
2.7 – Gjennomføring av undersøkelsen og svarprosent.....	12
2.8 – Feilkilder knyttet til forskningens validitet og reliabilitet.....	12
2.8.1 – Spørreskjemaet.....	13
2.8.2 – Utvelgelse av respondenter.....	13
2.8.3 – Min plass i det å forske på sine egne.....	13

3.0 – Rettsikkerhet, tidspress og kvalitet i etterforskningen

3.1 – Hvordan forstå kvalitet i etterforskningen som en del av begrepet rettsikkerhet?...	15
3.2 – Tidspress.....	16
3.2.1 – Reellt tidspress.....	16
3.2.2 – Subjektivt tidspress.....	17
3.3 – Kvalitet i etterforskningen; Innledning.....	18
3.3.1 – Plikten til en objektiv og kunnskapsbasert etterforskning.....	18
3.3.2 – Hva er gode forberedelser frem mot et tilrettelagt avhør.....	19
3.3.3 – Hvordan forstå gode forberedelser frem mot et avhør som en del av Riksadvokatens kvalitetsdefinisjon?.....	20

4.0 – Mine funn

4.1 – Om respondentene.....	22
4.2 – Arbeidsmengde og dens påvirkning.....	22
4.3 – Tidspress og dets påvirkning på hypotesebasert etterforskning.....	23
4.4 – Tidspress og dets påvirkning på andre avhørsforberedelser.....	25
4.5 – Videre drøftelse.....	27

5.0 – Oppsummering, konklusjon og avslutning.....30

6.0 – Bibliografi.....31

7.0 – Selvvalgt pensum.....36

8.0 – Vedlegg 1: Informasjonsbrev til respondenter.....40

9.0 – Vedlegg 2: Figurer

1: Hvor lenge har du arbeidet med tilrettelagt avhør av barn?.....	41
---	----

2: Har du andre etterforskningsoppgaver utover det å ta tilrettelagt avhør av barn?.....	41
3: Fra oktober 2014 til oktober 2015, hvor mange tilrettelagt avhørssaker arbeidet du med i snitt i måneden?.....	41
4: Fra oktober 2015 til oktober 2016, hvor mange tilrettelagt avhørssaker arbeidet du med i snitt i måneden?.....	41
5: Hvor i en tilrettelagt avhørssak bruker du i gjennomsnitt mest tid?.....	42
6: Hvis du kunne fått seks ekstra arbeidstider for hver tilrettelagt avhørssak du arbeidet med, hvor ville du bruk disse?	42
7: Tidspress oppstår når det ikke er samsvar mellom tiden du har til rådighet,og tiden det tar å gjennomføre en oppgave. Generelt sett, I arbeidet med tilrettelagte avhør,i hvor stor grad opplever du tidspress?.....	43
8: I hvor stor grad mener du lovens tidsfrister skaper et eventuelt tidspress?.....	43
9: I hvor stor grad mener du økt arbeidsmengde skaper et eventuelt tidspress?.....	44
10: Med kvalitet i etterforskningen forstås det at du rekker å gjøre nødvendige forberedelser i en sak. Som å sette deg godt inn i saken, lage en god etterforskningsplan, ta nødvendige avhør i forkant, gjennomføre samhandlingsmøte. Planlegge videre saksgang osv.. Hvor ofte i løpet av de siste seks månedene har du opplevd at en eller flere av disse nødvendige forberedelsene har blitt utelatt som følge av tidspress?.....	44
11: Med korte ord, beskriv løsningen på tidspress.....	45
12: Til sist, hvor ofte i løpet av de siste seks månedene har du opplevd at tidsfristen for avhør har blitt utsatt med hjemmel i §239e fjerde ledd?.....	45

10.0 – Spørreskjemaet.....46

1.0 – Innledning

« Endringer i straffeprosessloven om avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner og ny forskrift om samme emne trer i kraft 2. oktober. Dette skal styrke barns og særlig sårbare voksnes rettssikkerhet og gi bedre vern mot vold og seksuelle overgrep, uten å svekke siktedes rettssikkerhet. (Justis og beredskapsdepartementet: pressemelding 80-2015)»

Målet med min bacheloroppgave har vært å forsøke å belyse hvorvidt lovgivers intensjon om en stryket rettssikkerhet for barn er ivaretatt etter innføring av ny forskrift om tilrettelagt avhør. Spesifikt ved å kartlegge om kvaliteten på etterforskningen i saker hvor det tas tilrettelagt avhør av barn er påvirket, tatt i betraktning at loven nå stiller skjerpede krav til tidsfrister, samt at arbeidsmengden for de som tar tilrettelagte avhør har økt drastisk de seneste årene. Går summen av disse to faktorene ut over kvaliteten på etterforskningen? Jeg har satt kvalitet i etterforskningen som det parameteret av rettssikkerhet jeg konsentrerer meg om. Med kvalitet i etterforskningen sikter jeg spesielt til de forberedelser som er nødvendige i forkant av et tilrettelagt avhør. Dette er forsøkt belyst gjennom å kartlegge de erfaringer spesialutdannede etterforskere har høstet etter at den nye forskriften tråde i kraft.

Rett i overkant av ett års virketid for forskriften kan kanskje sies å være litt liten tid før jeg velger å skrive om temaet. Forskriften er enda ikke evaluert, og det foreligger ingen annen direkte forskning på temaet. Likefullt velger jeg å gjøre det fordi det er et tema som er dagsaktuelt i alle politidistrikt, og som angår det kjæreste vi har; barn.

1.1 – Bakgrunn for valg av tema:

Hovedgrunnen til valg av tema ligger i at etterforskere jeg har snakket med gjennom hele studietiden ved PHS i mange tilfeller har gitt uttrykk for at tiden i saker med tilrettelagt avhør ikke strekker til. De ønsket mest av alt mer tid til forberedelse i forkant av avhørene. Under etterforskningsperioden i praksisåret erfarte jeg selv hvor hektisk og pressende arbeidet frem mot et tilrettelagt avhør kan være. Kan det tenkes at dette tidspresset går ut over kvaliteten på etterforskningen? Gjøres kun de forberedelser i forkant som er høyst nødvendig, eller er etterforskerne upåvirket av tidspresset? Dette er sentrale spørsmål som ligger til grunn for utformingen av problemstillingen min.

1.2 – Problemstillingen:

Problemstillingen min er som følger:

- På hvilken måte påvirker økt tidspress og økt arbeidsmengde kvaliteten på etterforskningen i saker hvor det tas tilrettelagt avhør av barn? -

Forståelsen av begrepene i problemstillingen er nærmere utdypet i kapittel 1.4-1.8 og 3.

1.3 – Oppgavens struktur:

Oppgaven min er delt inn i fem kapitler. I kapittel én finnes en innledning, presentasjon av problemstilling, samt begrepsavklaringer. I kapittel to tar jeg for meg metodebruken min. I kapittel tre presenterer jeg en teoretisk forankring på hvordan jeg har valgt å forstå begrepene rettssikkerhet, tidspress og kvalitet i etterforskningen. I kapittel fire presenterer jeg funnene i min undersøkelse, og drøfter disse opp mot teorien presentert i kapittel tre. I kapittel fem følger en oppsummering, konklusjon og avslutning.

1.4. – Tilrettelagt avhør:

Et tilrettelagt avhør er et avhør av et barn (under 16 år, og i noen tilfeller under 18 år.), eller en ærlig sårbar person (psykisk utviklingshemmet etc.). Tilrettelagt avhør tas uavhengig av om vedkommende er fornærmet, vitne, mistenkt siktet i saken. Avhøret tas på statens barnehus. Det finnes 12 barnehus fordelt over hele landet. Avhøret ledes av en påtalejurist med særlig kompetanse, og utføres av en etterforsker som er spesialutdannet til å ta avhør av barn. Avhøret tas opp på film, og kan spilles av som bevis i retten (straffeprosessloven §239; §239a-f; forskrift om tilrettelagt avhør).

1.5 – Ny og gammel avhørsforskrift:

Forskrift om tilrettelagt avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner (ikraft 02.10.15), er heretter omtalt som «ny avhørsforskrift», eller bare «avhørsforskriften». Når jeg refererer til «gammel avhørsforskrift» siktes det til forskrift om dommeravhør og observasjon (ikraft 01.11.98, opphevet 02.12.15) Oppgaven min er begrenset til problemstillingen knyttet til avhør av barn. Ved innføringen av ny avhørsforskrift ble §239 a-f tilføyet til straffeprosessloven. Leser man forarbeidene til avhørsforskriften, ser man at forskriften og endringene i straffeprosessloven kom for å få bukt med en problematikk hvor tidsfristene for avhør systematisk ble brutt, og barn måtte vente unødvendig lenge for å få forklart seg (Prop. 112 L(2014-2015)).

1.6 – Tidsfrister for avhør:

Etter den gamle avhørsforskriften var fristen snares mulig, og senest innen to uker etter inngitt eller avgitt anmeldelse. Hvis særlige grunner talte for det kunne avhøret foretas senere. Årsaken til fristbrudd skulle protokollføres (dommeravhørsforskriften §4).

I motsetning til den gamle avhørsforskriften åpner den nye forskriften opp for differensiering av tidsfristene, avhengig av barnets rolle i saken. For videre lesning er det nødvendig å lese straffeprosesslovens §§ 239 og 239a-f først. Oppsummert er det de

alvorligste sakene som har kortest tidsfrist (en uke). Det som er viktig å merke seg er at §239e 4 ledd er sentral i drøftingen av spørsmålet om tidspress vs. kvalitet i etterforskningen.

1.7 – Andre faktorer som påvirker tidsbruken:

Utover forberedelse frem mot et tilrettelagt avhør sett opp mot lovens tidsfrister og økt arbeidsmengde, vil denne oppgaven ikke belyse andre praktiske faktorer som innvirker på tiden (og dermed tidspresset) fra politiet får kjennskap til en sak og frem mot et tilrettelagt avhør.

1.8 –Økt arbeidsmengde:

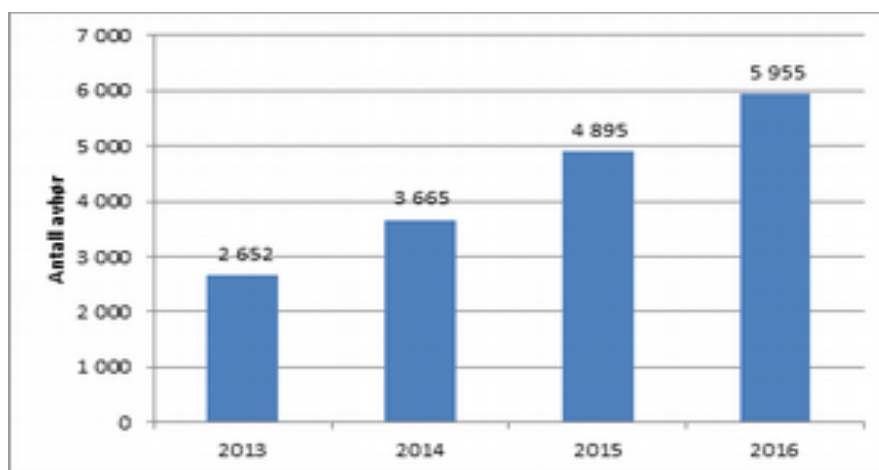

Fig 1: Antall tilrettelagte avhør 2013-2016. Tilsendt ved henvendelse til POD¹.

¹Kommentar fra POD til statistikken: Statistikken ble endret da ny avhørsforskrift ble innført. Det innebærer at det i utgangspunktet nå kun telles førstegangsavhør, men om man tar med supplerende avhør og fortsettende førstegangsavhør ble det i 2016 gjennomført 5955 avhør. Dette er en økning på 22 prosent i forhold til 2015 og en økning på 125 prosent i forhold til 2013, jf. figur 1. I 2016 ble det, i tillegg til 5514 førstegangsavhør, gjennomført 381 supplerende avhør og 60 fortsettende førstegangsavhør. Det bemerkes at statistikkgrunnlaget fra perioden frem til 1.10.2015 ikke har samme kvalitet som i dag, og det er derfor noe usikkerhet knyttet til tallmaterialet for 2013-2015. (Svar fra POD, datert 30.01.2017)»

2.0 – Metode

2.1 – Forforståelse:

Nær sagt alt vi opplever, ser, hører, tenker og oppfatter bygger på vår forforståelse på området (Thurén 2009:68). Det gjelder også mitt forhold til det jeg selv skal skrive om. Olsvik (2013:111) beskriver forforståelsen som den oppfatningen du bringer med deg til det materiale du skal tolke. Jeg er inspirert til å skrive om dette, altså har jeg en oppfatning av temaet på forhånd. Som Olsvik (2013:13) videre påpeker, er det svært viktig å være oppmerksom på hvordan denne oppfatningen dannes. I mitt tilfelle bygger oppfatningen i stor grad på de erfaringene jeg opparbeidet meg mens jeg var ved etterforskningsavdelingen i B2, samt andre etterforskere jeg har snakket med gjennom studietiden ved PHS.

De opplevelsene og erfaringene dannet, sammen med pressemeldingen gjengitt innledningsvis, grobunn for følgende hypotese:

«Barns rettssikkerhet svekkes som følge av kortere tidsfrister og økt arbeidsmengde for etterforskerne.»

Denne hypotesen sier meget om hva min forforståelse er; nemlig at kortere tidsfrister og økt arbeidsmengde faktisk virker negativt inn på kvaliteten på etterforskningen. Dette i form av at etterforskerne ikke rekker å gjøre de nødvendige forberedelsen i forkant av et avhør, eller ikke får gjort dem godt nok. Skal en være tro mot en samfunnsvitenskapelig metode, påhviler det meg en plikt til å være kritisk til hvordan denne forforståelsen kan influere forskningsprosessen samt presentasjonen og tolkningen av mine funn (Dalland 2012, Rachlew 2010). Det har derfor vært viktig for meg å være selvkritisk i et hvert ledd av prosessen.

2.2 – Valg av metode:

Olsvik (2013) beskriver hypotetisk- deduktiv metode som arbeidet frem mot å enten falsifisere eller verifisere en hypotese. Det er nettopp en slik testing jeg vil utsette min egen hypotese for. Til det har jeg i min oppgave valgt å arbeide kvantitativt med spørreskjema. Valg av kvantitativ metode har ikke vært lett, da det i denne type studie er gode argumenter for både kvalitativt og kvantitativt arbeid. Nyeng (2012 kap.10) skisserer hvordan metodene kan forstås som bruk av ulike verktøy til ulike formål. Han viser til at kvalitativ metode ofte er brukt for å forstå et fenomen mer dyptgående (Nyeng 2012:71-73).

Hadde jeg valgt kvalitative intervjuer av noen få etterforskere ville jeg fått frem den enkelte etterforskers dyptgående opplevelse av det å arbeide med den nye forskriften i mye større grad enn gjennom et kvantitativ spørreskjema. En slik tilnærming ville gitt en mer hermeneutisk kunnskap og forståelse av temaet. (Olsvik 2013:14). Imidlertid er dette en meget krevende måte å arbeide på, og jeg ville potensielt sett fått enorme mengder ustrukturert og uoversiktlig materiale (Nyeng 2012:74), som rett og slett vil være for krevende for rammen av denne oppgaven. Jeg har derfor valgt kvantitativ metode.

Det jeg imidlertid oppnår ved å velge kvantitativ metode er muligheter for å kunne se større statistiske sammenhenger. Dette kan gi kunnskap og forståelse som er mer egnet til å si noe om fenomenet generelt sett. Utdypende om kvantitativ metode i punktene under.

2.3 – Valg av enheter og variabler:

Enheterne, eller respondenter om en vil, er de personene jeg spør. Når en velger enheter må jeg velge slik at de er egnet til å kaste lys over problemstillingen (Johannessen, Tufte & Christoffersen 2010). Respondentene mine er etterforskere spesialutdannet til å ta avhør av barn. Dette er et strategisk utvalg fordi jeg har valgt personer jeg tror har noe å si om akkurat det jeg spør etter (Dalland 2012:116). For å nå de aktuelle respondentene har jeg gjort følgende: Kontaktet etterforskningsledelsen ved

hvert politidistrikt per telefon og fått navnet på en aktuell etterforsker. Deretter har jeg henvend meg til vedkommende per e-post for å kartlegge interessen for deltagelse i studie. Ved positivt svar har jeg avtalt et tidspunkt for gjennomføring av telefonintervju. Jeg har valgt å henvende meg til etterforskere over hele landet fordi jeg ønsker å prøve hypotesen min på landsbasis, ikke bare lokalt i ett politidistrikt.

Variablene er det jeg undersøker. Jeg er på jakt etter å bevise eller motbevise en årsakssammenheng mellom korte tidsfrister samt økt arbeidsmengde og kvalitet på etterforskningen. Funnene i undersøkelsen til Alison, Doran, Long, Power & Humphrey (2013), samt Trygstad, Sollund & Johansens (2003) forståelse av begrepet tidspress har dannet grunnlag for de fleste spørsmålene jeg har valgt å stille.

2.4 – Utforming av spørreskjema:

Jeg har benyttet meg av det som omtales som semistrukturert spørreskjema (Johannessen, Tufte & Christoffersen, 2010:261). Det vil si en blanding av lukkede spørsmål med predefinerte svaralternativer, og åpne spørsmål hvor respondenten med frie ord formulerer sitt svar. Åpne spørsmål er spesielt verdifulle i denne sammenheng, fordi fenomenet jeg forsker på er et lite omtalt fenomen, og jeg således får mulighet til å fange opp tilleggsinformasjon utover det som ville ha fremkommet med lukkede spørsmål (Johannessen, Tufte & Christoffersen, 2010:261). Dette erfarte jeg som verdifullt, da mange av respondentene var svært engasjerte og pratet langt utover hva jeg stilte av spørsmål.

2.5 – Om personvern:

En elektronisk databehandleravtale som tilfredsstillt kravene til personvern ble for krevende å etablere i dette prosjektet. Dermed ble muligheten for elektronisk distribusjon av spørreskjemaene til et stort antall respondenter utelukket. Valget falt derfor på telefonintervju. Jeg har ringt respondentene, fylt svarene ut på papir, for deretter å fremstille grafer i Excel. Det eneste jeg har notert av personopplysninger er et separat ark med navn, e-post og telefonnummer til respondentene. Dette arket er makulert i etterkant. Arkene svarene er fylt ut på inneholder ingen identifiserende opplysninger. Disse er oppbevart i en perm med tanke på etterprøvbarehet. Ingenting

knytter svarene tilbake til respondentene. Dette er respondentene informert om. Prosjektet mitt er derfor ikke meldepliktig til personvernombudet for forskning.

2.6 – Pretest:

Etter anbefalinger i Johannessen, Tufte & Christoffersen (2013:274), gjennomførte jeg en pretest før undersøkelsen ble utført. Den ble utført på en av mine medstudenter. På bakgrunn av vedkommendes konstruktive tilbakemeldinger endret jeg noe på spørsmålsformuleringen i et par av spørsmålene. Spørreskjemaet har i tillegg blitt evaluert av min prosjektveileder.

2.7 – Gjennomføring av undersøkelsen og svarprosent:

Datainnsamlingen ble gjennomført i uke 4-7 i 2017. Totalt var det seks etterforskere som sa seg villig til å delta, og som svarte på undersøkelsen. Min opprinnelige plan var å snakke med tolv etterforskere. I en større samfunnsvitenskapelig undersøkelse stilles det krav til antall respondenter og svarprosent for å kunne si noe om kvalitet i forskningen (Johannessen, Tufte & Christoffersen, 2010:245). Slik jeg ser det er det absolutt rom for å diskutere dette opp mot min undersøkelse, men i en begrenset bacheloroppgave som denne er antall respondenter og svarprosent en avveining mellom hva som er realistisk og hva som er ønskelig. Dette tatt i betraktning er jeg tilfreds med svarprosenten.

2.8 – Feilkilder knyttet til forskningens validitet og reliabilitet:

Kort forklart er forskningens reliabilitet forskningens pålitelighet. Det dreier seg om i hvor stor grad man kan få samme data om samme emne med ulike innsamlingsmetoder. Validiteten dreier seg om i hvor stor grad dataene en finner svarer på problemstillingen. (Grønmo 2016:241) Under har jeg presentert de mest sentrale feilkildene som kan påvirke forskningens reliabilitet og validitet.

2.8.1 – Spørreskjemaet:

Johannessen, Tufte & Christoffersen, (2010:261) påpeker at det for forskningens reliabilitet er av stor verdi å bruke godt utprøvde spørreskjemaer når man skal arbeide kvantitativ. Utfordringen min er at det ikke eksisterer ferdigutviklede spørreskjemaer på dette området. Videre har jeg aldri skrevet en empirisk oppgave før. Det gir seg utslag i at jeg har liten erfaring med å utforme gode spørsmål som faktisk kan svare på det jeg lurer på. Slik jeg ser det er derfor min mangel på erfaring, samt mangelen på eksempler til etterfølgelse den største trusselen mot prosjektets reliabilitet og validitet.

2.8.2 – Utvalgelse av respondenter:

Grønmo (2016:239) viser til at måten man velger å rekruttere respondenter på kan ha en effekt på hvem man når. Måten jeg valgte å rekruttere respondenter på representerer en potensiell feilkilde som påvirker reliabiliteten. Det at jeg i første instans henvendte meg til etterforskningsledelsen ved hvert politidistrikt førte til at vedkommende jeg snakket med der i realiteten valgte respondent for meg. De tanker vedkommende gjorde i det jeg presenterte oppgavens tema kan ha gitt seg utslag i hvem vedkommende valgte. Slik sett kan jeg potensielt sett ha nådd respondenter som kan ha hatt synspunkter og meninger i samsvar med vedkommende jeg snakket med i første instans. Jeg ser på dette som problematisk, men har valgt å akseptere det, fordi andre måter å rekruttere respondenter på ville vært vesentlig mer tidkrevende.

2.8.3 – Min plass i det å forske på sine egne:

En av hovedutfordringene med tanke på forskningsetikk slik Rachlew presenterer det, ligger i å etablere den nødvendige distansen til sitt felt og sine informanter. I tilfelle hvor en forsker på sine egne ligger utfordringen i å se feltet «utenfra» for å etablere den nødvendige oversikten (2010). Jeg må med andre ord være påpasselig med å beholde en objektivitet og nøytralitet til det jeg skal forske på. Jeg har tidligere redegjort for min forforståelse for emnet, og hvordan interessen for temaet ble fattet. Således fremgår det at jeg har en begrenset erfaring med feltet. Det at jeg ikke arbeider med tilrettelagt avhør av barn til daglig, samt at jeg faktisk ikke har et

ansettelsesforhold i politiet (per 02.02.2017), gjør at jeg har en bedre distanse til feltet enn om det hadde vært en del av mitt daglige virke som politibetjent. Dette minsker faren for at min forståelse av emnet står i veien for nye funn (Rachlew 2010:131)

Videre gjengir Rachlew (2010:141) Reiner (2000:220) når han understreker at det faktisk kan være en fordel med en viss kjennskap til feltet når man skal samle inn data. Jeg erfarte at å presentere seg som politistudent automatisk ble møtt med stor velvilje blant respondentene. Jeg er usikker på om jeg hadde møtt den samme velviljen om jeg hadde vært student ved en annen institusjon. Mange av de forskningsetiske utfordringene Rachlew tar opp videre i sin systematiske gjennomgang av forskningsprosessen (2010) er relevante for meg også, men i mindre grad. De gjør seg mer gjeldende dersom jeg hadde hatt et nærer forhold til forskningsfeltet, og dersom det hadde vært en lengre, mer omfattende og gjerne en kvalitativ studie. Jeg kan imidlertid aldri garantere en 100% objektivitet. Det beste jeg kan gjøre er som nevnt å være selvkritisk gjennom hele prosessen.

3.0 – Rettsikkerhet, tidspress og kvalitet i etterforskningen.

3.1 – Hvordan forstå kvalitet i etterforskningen som en del av begrepet rettsikkerhet?

I sin masteroppgave om barns rettsikkerhet påpeker Bertheussen (2011:9-15) at rettsikkerhet er et begrep som ikke er allment definert i norsk rett, og at det heller ikke eksisterer en egen lov om rettsikkerhet. Auglend, Mæland & Røsandhaug (2012:193) viser til at rettsikkerhetsbegrepet i politilovens §1, 2 ledd heller ikke er entydig. I Store Norske leksikons definisjon kan vi lese at legalitetsprinsippet står sentralt i forståelsen av rettsikkerhet (Moelven i SNL 2016). Altså at alt straffesaksapparatet foretar seg skal være lovfestet, og at de aktuelle lovene på området skal følges. Dette gjelder også internasjonale konvensjoner Norge har undertegnet og således forpliktet til å følge (Mlr §2)

Med andre ord er rettsikkerhet et vidt begrep med mulighet for tolkning. For å kunne forstå kvalitet i etterforskningen som en del av rettsikkerhet i mitt tilfelle, kan vi se til forarbeidene til ny avhørsforskrift. Der uttaler arbeidsgruppen at de har vektlagt internasjonale konvensjoner som verner om barns rettsikkerhet som sentrale kilder i sitt arbeid (Prop. 112 L(2014-2015:28). I 2007 undertegnet Norge «Europarådets konvensjon om beskyttelse av barn mot seksuelt utnyttning og seksuelt misbruk» Arbeidsgruppen peker på konvensjonens artikler 30, 31, 34, 35, og 36 som særlig relevante for barns rettigheter (Prop. 112 L(2014-2015:28). Artiklene setter klare premisser om kvalitet i etterforskningen i saker som gjelder seksuell utnyttning og seksuelt misbruk av barn (Prop. 112 L(2014-2015:28-30). Gjennom at disse artiklene er et så sentralt grunnlag i forarbeidene, gir det oss en god forståelse for at lovgiver har tenkt på nettopp kvalitet i etterforskningen som en viktig faktor. Til sist har også Riksadvokaten definert rettsikkerhet inn under sin forståelse av «kvalitet i etterforskningen» i sitt rundskriv fra 2002 (Riksadvokaten 2002:3)

Basert på det jeg har presentert over, mener jeg å ha et godt grunnlag for å kunne forstå kvalitet i etterforskningen som en del av begrepet rettssikkerhet. Andre forståelser av begrepet rettssikkerhet vil ikke bli belyst i denne oppgaven.

3.2 – Tidspress:

Trygstad, Sollund & Johansen (2003) har i sin evalueringsrapport i helsevesenet redegjort og drøftet tidspress på en god måte. Jeg har valgt å se til denne rapporten, da mange av argumentene og synspunktene er overførbare til politihverdagen, samt at eksisterer lite litteratur som forklarer tidspress fra et politifaglig ståsted. Trygstad, Sollund & Johansen peker på at tidspress er et åpent begrep med rom for tolkninger (2003:57) . Folk legger forskjellige meninger i begrepet, men oppsummert kan det forstås som et misforhold mellom den enkelte arbeidstakers kapasitet, vs. hvilke arbeidsoppgaver som kreves utført. Et slikt opplevd tidspress kan forklares ut fra to synsvinkler: Reellt og subjektivt (Trygstad, Sollund & Johansen 2003:57).

3.2.1 – Reellt tidspress:

Reellt tidspress oppstår når tiden som er avsatt til å utføre en oppgave ikke strekker til (Trygstad, Sollund & Johansen 2003:57). I denne oppgaven ligger fokuset opp mot forberedelsene til et tilrettelagt avhør. Eksempler på reellt tidspress kan da være at en etterforsker som en konsekvens av lovens korte frister og stor arbeidsmengde, ikke rekker å sette seg godt nok inn i en sak i forkant. Vider kan det være at etterforskeren ikke rekker å lage en god etterforskningsplan, ta nødvendige avhør i forkant, gjennomføre nødvendige forberedende møter, planlegge videre saksgang osv. Trygstad, Sollund & Johansen skisserer at løsningen på reellt tidspress ligger i bedre organisering , bedre planlegging og høyere bemanning (2003:57). De samme tiltakene vil nesten uten tvil være gode løsninger i politihverdagen også. Respondentene mine er derfor spurt om hva de ser for seg som en løsning på slike utføring.

3.2.2 – Subjektivt tidspress:

Kjernen i subjektivt tidspress er den enkelte arbeidstakers følelse av mestring i forhold til arbeidsoppgavene. Dette henger nært sammen med egne forventninger, andres forventninger, samt de ressurser (tid, penger og kollegaer) man har til rådighet (Trygstad, Sollund & Johansen 2003:58). Alison, Doran, Long, Power & Humphrey (2013) fant i tillegg at folk er ulikt disponert for opplevelse av subjektivt tidspress, basert på hvilken oppfatning de hadde av tid. De gjennomførte i 2013 en undersøkelse blant britiske politietterforskere hvor de så på hvordan subjektivt opplevd tidspress påvirket generering av hypoteser i politietterforskning. Scenarioet var en databasert etterforskning av en fiktiv voldtektssak. En gruppe etterforskere ($n=35$) ble fortalt at de hadde mindre tid til å gjennomføre etterforskningen enn kontrollgruppen ($n=41$). Begge gruppene hadde i realiteten like mye tid til rådighet. I tillegg ble begge gruppene målt opp mot sin opplevelse av hvor fort tiden går. De ble instruert til å si i fra når de selv mente det var gått ett minutt, uten å telle sekunder eller se på en klokke. Forskerne fant at enkelte deltagere tendenserte til å oppleve at tiden gikk fortere enn den reelt sett gjorde. Innad i de to gruppene ble derfor etterforskerne delt i to kategorier; «time urgent» og «not time urgent» (Alison, Doran, Long, Power & Humphrey 2013).

Studien viste at den gruppen som ble fortalt at de hadde mindre tid til rådighet genererte færre hypoteser enn kontrollgruppen. I den gruppen som genererte færrest hypoteser, genererte de som ble definert som «time urgent» igjen enda færre hypoteser (Alison, Doran, Long, Power & Humphrey 2013). Lignende funn gjorde også Ask & Granhag (2008:167)

I undersøkelsen min har jeg forklart respondentene hvordan tidspress kan forstås. Basert på det inntrykket jeg fikk av hvordan respondentene forstod begrepet tidspress har jeg funnet det formålstjenlig å drøfte subjektivt og reellt tidspress under ett. De er så nært knyttet til hverandre at for å få gode data på subjektivt eller reellt tidspress isolert måtte jeg ha drevet forskning langt utover rammene for denne oppgaven.

3.3 – Kvalitet i etterforskningen; Innledning:

«We cannot seem to define what a quality investigation is, but we claim to know it when we see it. (Steward sitert i Tarwacki 2011:7)

Tidlig i researchfasen ble det klart for meg at det er vanskelig å sette ord på hva kvalitet i etterforskningen faktisk er. I sin doktorgradsavhandling om oppfattelse av kvalitet i etterforskningen intervjuet New York-baserte Robert Tarwacki ti etterforskere, ti etterforskningsledere og ti tilsvarende påtaleledere om deres syn på de viktigste kjennetegnene på kvalitet i etterforskningen. Funnene viste at rommet for subjektiv tolkning av kvalitetsbegrepet var stort. (Tarwacki 2011).

I Norge definerer Riksadvokaten kvalitet i etterforskningen til å være:

«I hvilken grad en virksomhet tilfredsstillter obligatoriske eller underforståtte krav og forventninger. Samtidig som etterforskning er en lovregulert virksomhet, har lovgiver i liten grad oppstilt obligatoriske kvalitetskrav.» (Riksadvokaten i POD 2016a:8)

I tråd med Tarwacki og Riksadvokaten, innbyr derfor etter mitt syn begrepet «kvalitet i etterforskningen» til et visst rom for tolkning. I dette kapittelet skal jeg argumentere for hvorfor jeg (i tråd med min forforståelse) har valgt å forstå nettopp forberedelsene frem mot et tilrettelagt avhør som kvalitet i etterforskningen.

3.3.1 – Plikten til en objektiv og kunnskapsbasert etterforskning:

Et naturlig sted å starte er å se på selve hjemmelsgrunnlaget for etterforskning. Politiets plikt til å etterforske samt formålet med etterforskningen er hjemlet i straffeprosesslovens §§224, 225 og 226. Ut fra særlig §226 fremgår politiets plikt til å foreta en etterforskning som kartlegger både det som taler for og det som taler mot en siktet person. Altså en mest mulig objektiv etterforskning (Riksadvokaten 2016; Bjercknes & Williksen 2012:25). Riksadvokaten (2015) poengterer at selve formålet med tilrettelagte avhør er nettopp å bidra til å kaste lys over skyldspørsmålet.

De seneste årene har politiet i Norge dreid fra å arbeide erfaringsbasert til i større grad å arbeide kunnskapsbasert og vitenskapelig styrt (Larsson, Gundhus, & Granér 2014:16). Dette gir seg blant annet utslag i at politiet tar i bruk metoder inspirert av samfunnsvitenskapen i etterforskningsarbeidet. En hypotesestyrte etterforskning hvor man aktivt søker etter å styrke uskyldspersumpsjonen (Olsvik 2013) er nå den gjeldende arbeidsmetoden det undervises i ved PHS (Bjerknes & Johansen 2009; PHS 2014). En slik dreining i arbeidsmetode er villet (og styrt) fra sentralt hold (PHS 2014; POD 2016a; Riksadvokaten 2016) og er sentral i det å ivareta en objektiv etterforskning. Modellen med tilrettelagt avhør er et resultat av en kunnskapsbasert tilnærming til hvordan politiet best mulig skal sikre en forklaring fra barn. Skal man være tro mot en slik arbeidsmetode og tro mot kravet til en objektiv etterforskning er det essensielt at etterforskere har så mye kunnskap om saken som mulig før en går i gang med et tilrettelagt avhør.

3.3.2 – Hva er gode forberedelser frem mot et tilrettelagt avhør?

I boken «Etterforskningsmetoder – en innføring» er Riksadvokaten gjengitt på at selve formålet med å forberede seg til et avhør er for å fremme kvalitet og rettsikkerhet for gjennomføringen. Videre understreker Bjerknes & Williksen at planlegging og gode forberedelser er avgjørende for å kunne gjennomføre et godt avhør (Bjerknes & Williksen 2012:169-170) Hva ligger så i forberedelse frem mot et avhør? I de aller fleste tilfeller med tilrettelagte avhør vil følgende gjelde: Etterforskerne må lese alle saksdokumenter og sette seg godt inn i saken. Mengden saksdokumenter varierer, men jeg har selv opplevd å lese godt over 70 sider fra barnevernet som forberedelse frem mot et vitneavhør i en tilrettelagt avhørssak. Å ha god kjennskap til alle sakens dokumenter handler om å danne seg et bilde, skape grobunn for hypoteser, samt å kunne identifisere potensielle bevis og legge opp gode arbeidsstrategier rundt disse. Dette danner også grunnlag for å kunne lage en best mulig disposisjon til avhøret.

Videre er det et krav om en etterforskningsplan (Riksadvokaten 2015). Etterforskningsplanens formål er å skape godt organisert etterforskning med notoritet og fremdrift (Bjerknes & Williksen 2012: 78-80) At etterforskningen var godt organisert

var også den viktigste kvalitetsegenskapen ved etterforskningen i seg selv som ble trukket frem blant respondentene til Tarwacki (2011:104)

I mange tilfeller vil det også være nødvendig å ta vitneavhør av personer rundt barnet for å danne seg et best mulig bilde av barnets situasjon. Det være seg helsesøster, barnehageansatte, lærere, sosialarbeider osv. Er avhører rustet med mest mulig kunnskap fra kildene rundt barnet, danner det et bedre grunnlag for å bestemme temaer som må belyses i avhøret.

I forkant av et tilrettelagt avhør skal det også gjennomføres et samhandlingsmøte og et formøte, jf forskrift om tilrettelagt avhør §8 og §9. Disse møtene skal tjene som et fora for informasjonsutveksling og beslutningstaking. Her kan praktiske spørsmål knyttet til forberedelse og gjennomføring av avhøret drøftes (Riksadvokaten 2015:8). God planlegging på disse møtene avgjørende for at barnets opplevelse av det å bli hentet eller brakt til barnehuset ikke skal påvirke barnets psyke slik at viljen og evnen til å forklare seg blir svekket.

3.3.3 – Hvordan forstå gode forberedelser frem mot et avhør som en del av Riksadvokatens kvalitetsdefinisjon:

De gjøremålene jeg har gjort rede for over inngår i forberedelsene frem mot et tilrettelagt avhør. Det er ikke en uttømmende liste, men representerer typiske forberedelser. Noen av forberedelsene er lovfestede, og faller dermed inn under det riksadvokaten i sin kvalitetsdefinisjon viser til som «obligatoriske krav.» Til eksempel kravet om samhandlingsmøte og kravet til etterforskningsplan. Andre forberedelser er ulovfestede, men vel så viktige. Det at disse forberedelsene utføres grundig og presis er gjennomgående i all etterforskningsundervisning ved PHS, og kan således sies å være en del av det Riksadvokaten peker på som «underforståtte krav».

Likevel er grundig og presist gjennomførte forberedelser også avhengig av etterforskernes egen motivasjon og evne til å gjøre godt arbeid. Tarwacki fant at nettopp dedikert, kunnskapsrik og erfaren var de viktigste personlige egenskapene hos en etterforsker som ble trukket frem som avgjørende for god kvalitet i etterforskningen (2011:104). Uten konkret empirisk dekning men basert på målinger om publikums tillit

til politiet (POD 2016b), vil jeg si at det er nærliggende å tro at dette er egenskaper som samfunnet (og arbeidsgiver) forventer av etterforskere som har valgt en så krevende videreutdanning og spesialområde innen politiet. Derfor passer grundig gjennomførte forberedelser utført av dedikerte etterforskere etter mitt syn inn under det riksadvokaten i siste del av sin kvalitetsdefinisjon viser til som «forventinger».

Til sist er det også verdt å merke seg at det i undervisningsmateriellet til utdannelsen for å bli tilrettelagt avhører er poengtert «Shit in – shit out» (Kripos 2017). Det vil si at man ikke står igjen med et bedre resultat enn den informasjonen man i utgangspunktet legger inn i saken. Hvis man ser for seg etterforskningsprosessen som en linje fra første kjennskap og frem til henleggelse / rettsavgjørelse, blir aldri kvaliteten i saken bedre enn det svakeste leddet. Dette kan brukes som et argument for at man må opprettholde god kvalitet i alle ledd, og da særlig i mitt tilfelle; forberedelsene.

4.0 – Mine funn

4.1 – Om respondentene:

Funnene mine viste at det var erfarne etterforskere som valgte å delta. Av totalt seks deltakende respondenter arbeidet halvparten fulltid med tilrettelagt avhør. Resterende hadde andre etterforskningsoppgaver i tillegg. I snitt hadde respondentene 11,5 års fartstid i å ta tilrettelagte avhør / dommeravhør, og de arbeidet i snitt med omtrent tre tilrettelagte avhørssaker i måneden i perioden oktober 2014 til oktober 2016. Fem av dem var kvinner, en var mann. Ingen arbeidet i samme politidistrikt.

4.2 – Arbeidsmengde og dens påvirkning:

Spørsmål tre og fire tok sikte på å kartlegge om respondentene opplevde en økt arbeidsmengde etter ikrafttredelse av ny avhørsforskrift. Min forforståelse tilsa at arbeidsmengden hadde økt, mye basert på statistikken i punkt 1.8 Imidlertid var det ikke mulig å spore en markant økning i arbeidsmengde for samtlige respondenter. En respondent kunne ikke svare på spørsmålet, en hadde samme arbeidsmengde, mens tre respondenter rapporterte en liten nedgang. Den eneste respondenten som rapporterte en oppgang meldte om en økning på fire flere tilrettelagte avhør i måneden. Det er interessant å merke seg at respondentene som rapporterte en nedgang understreket at dette ikke skyldtes at det faktiske antallet tilrettelagte avhørssaker hadde gått ned. Det skyldtes at respondentene i den tidsperioden det ble spurt om hadde fått endringer i arbeidsoppgavene, og således ikke tok så mange avhør som tidligere.

Fordi det ikke er rapportert en markant økt arbeidsmengde har jeg fra datagrunnlaget mitt ikke dekning for hypotesen om at økt arbeidsmengde virker direkte negativt på forberedelsene frem mot et tilrettelagt avhør. Jeg har heller ikke lyktes i å finne studier som viser det samme. Imidlertid fant jeg at respondentene var av den oppfatning at økt arbeidsmengde skaper tidspress (fig3).

4.3 – Tidspress og dets påvirkning på hypotesebasert etterforskning:

Majoriteten av respondentene uttrykk for at de opplevde tidspress i arbeid med tilrettelagt avhør. De var også av den oppfatning at både økt arbeidsmengde og lovens tidsfrister bidro til tidspress:

Fig 2: Tidspress oppstår når det ikke er samsvar mellom tiden du har til rådighet, og tiden det tar å gjennomføre en oppgave. Generelt sett, i arbeidet med tilrettelagte avhør, i hvor stor grad opplever du tidspress? N=6

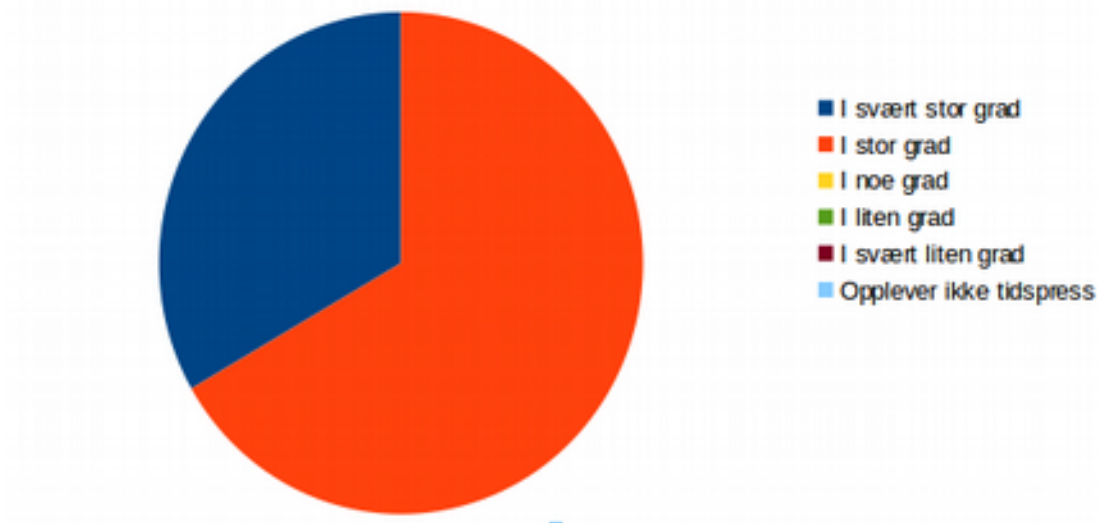

Fig 4: I hvor stor grad mener du lovens tidsfrister skaper tidspress? N=6

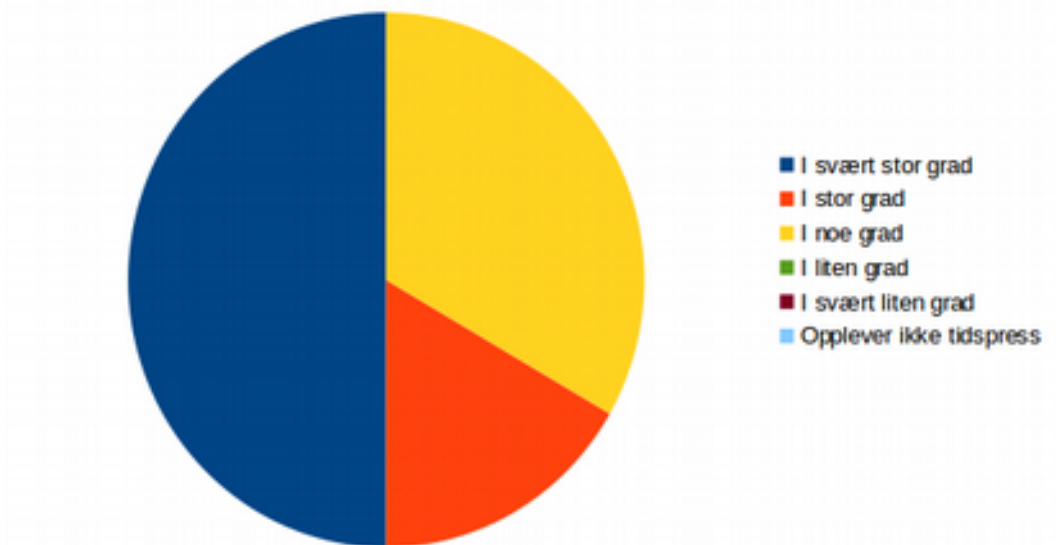
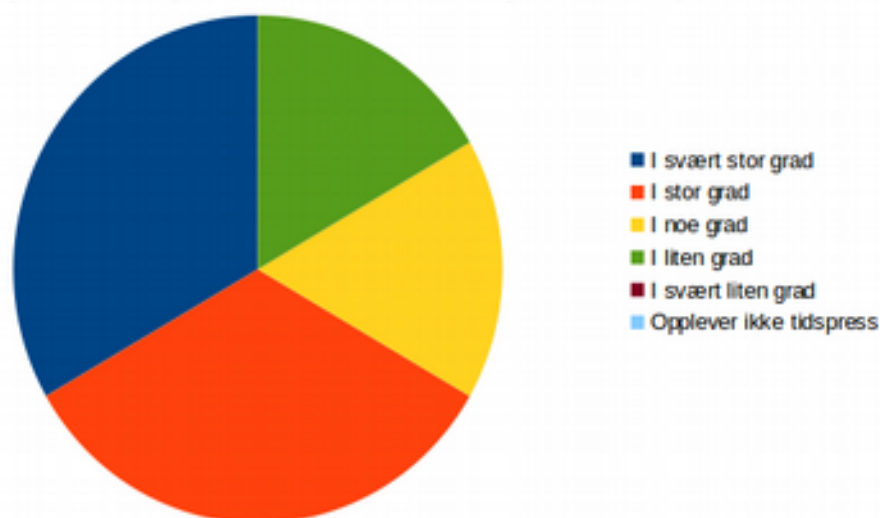

Fig 3: I hvor stor grad mener du økt arbeidsmengde skaper tidspress? N=6

Karl Ask fant at politietterforskninger i de fleste tilfeller gjøres under betydelig tidspress (2006:6). Jeg er kritisk til å generalisere (Johannessen, Tufte & Christoffersen, 2010:241) ut fra det lille datagrunnlaget jeg har, men samtidig så er funnene mine kanskje en pekepinn på at det samme gjelder for saker hvor det tas tilrettelagt avhør. I så tilfelle, hvordan påvirker det da hypotesebasert etterforskning?

Vi vet fra funnene til Alison, Doran, Long, Power & Humphrey at etterforskere som arbeider under tidspress genererer 7,2% færre hypoteser enn de som ikke er under tidspress, selv etter at variabelen «time urgent» eller «non time urgen» er utelukket (2013). Videre fant Ask & Granhag (2008:165-166) at etterforskere som er under tidspress i etterforskningen tendenserer til å søke bekreftelse på deres første tanker i etterforskningen fremfor å være åpne for nye hypoteser. Med andre ord representerer tidspress under etterforskningen en trussel mot kvaliteten på to områder: Det genereres færre hypoteser, og de hypotesene som genereres står i fare for å bli rammet av bekreftelsesfellen. (Ask & Granhag 2008:165-166, Rachlew 2009:21-31)

Det å lage hypoteser foregår ikke bare i planleggingsfasen, men er en prosess som går gjennom hele etterforskningen (Bjerknes & Williksen 2012:53). Undersøkelsen min har ikke målt om etterforskerne i dette tilfellet faktisk genererer færre hypoteser, men funnene mine sett opp mot funnene til Alison, Doran, Long, Power & Humphrey

(2013), Ask (2006) og Ask & Granhag (2008:165-166) viser at det er en risiko for at tidspresset påvirker hypotese genereringen også i arbeidet med tilrettelagte avhør. Hvorvidt man kan si at denne trusselen er reell i en hver sak er et annet spørsmål. Det er ikke alle saker hvor hypotesebasert etterforskning er det ideelle (Bjerknes & Williksen 2012:53-59), men hvor det allikevel vil være nødvendig å avhør et barn. Da er det imidlertid viktig å tenke på at tidsfristen for avhør gjerne er lengre på grunn av barnets rolle i saken (strpl 239 e) Jeg har i undersøkelsen min ikke klartlagt hvor mange saker med hver av de ulike tidsfristene respondentene har arbeidet med, men det er nærliggende å tro at det er i arbeidet med saker som har ukesfrist (strpl 239e) at tidspresset merkes best. Det er da man står i størst fare for å tenke færre hypoteser og har størst fare for å gå i bekreftelsesfellen. Med andre ord er de alvorligste sakene med kortest tidsfrist som står i størst fare for å rammes av dårligere kvalitet grunnet tidspress.

4.4 – Tidspress og dets påvirkning på andre avhørsforberedelser:

Utover viktigheten av gode forberedelser presentert i kapittel tre, har jeg ikke funnet annen teori som kan danne grunnlag for drøftelse om avhørsforberedelser utover hypotesearbeid blir svekket som følge av tidspress. Jeg gjorde imidlertid egne funn som langt på vei bekrefter at noen av de andre nødvendige forberedelsene får lide som følge av tidspress:

Fig 5: Hvor ofte de siste seks månedene har du opplevd at en eller flere nødvendige forberedelser frem mot tilrettelagt avhør har blitt utelatt som følge av tidspress?

- Vanskelig å svare konkret på, men det er ofte - *- Annen hver sak -*
- Halvparten av sakene - *- Kanskje halvparten av sakene. Det blir mye hastverksarbeid -*
- Sjeldent. Vi er dyktige til å holde på kvaliteten. *- Omtrent to tredjedeler av sakene -*

Videre fant jeg at halvparten av respondentene brukte mest tid på forberedelsene, og at majoriteten ønsker seg mer tid til forberedelse:

Fig 7: Hvis du fikk seks ekstra arbeidstimer for hver tilrettelagt avhørssak du arbeider med, hvordan ville du brukt disse?

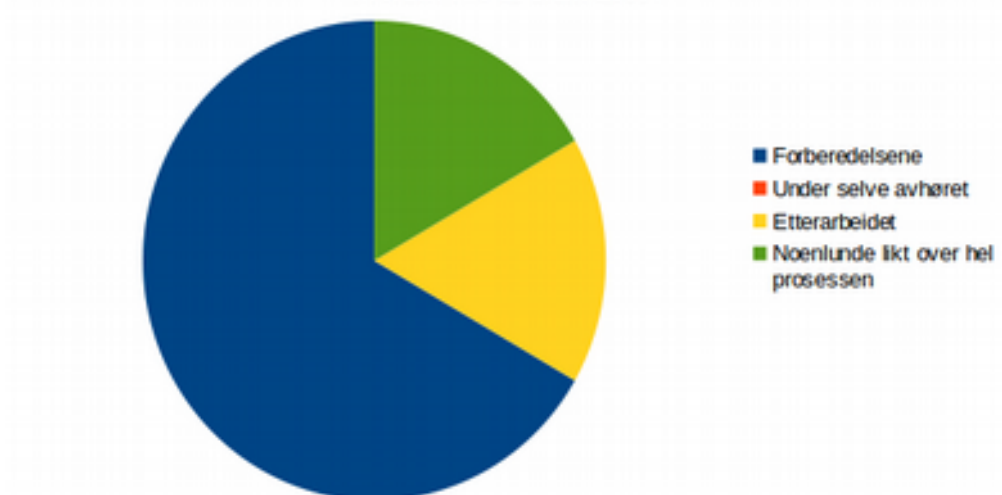
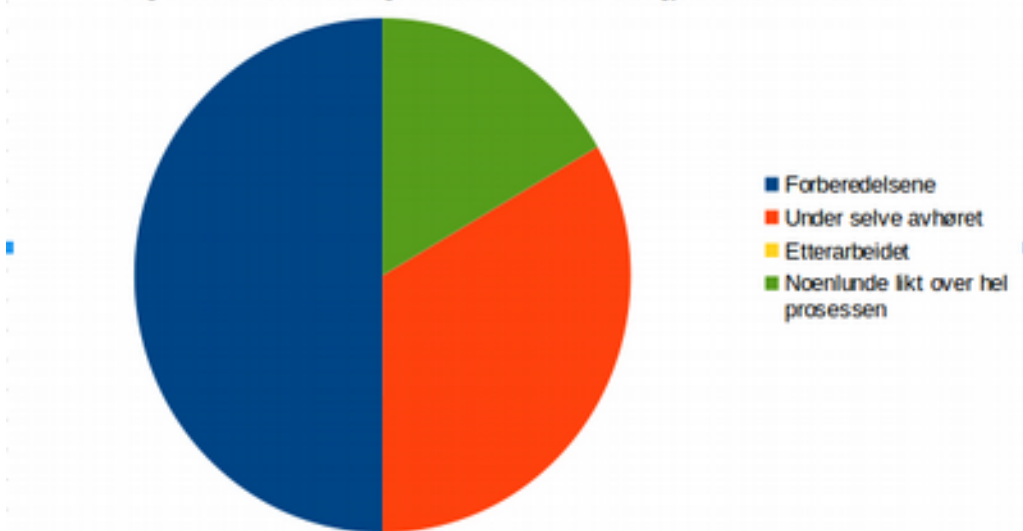

Fig 6: Hvor i en tilrettelagt avhørssak bruker du i gjennomsnitt mest tid?

Vi ser altså at behovet for forberedelser er der, men at tidspresset kan påvirke hvor gode forberedelsene blir. Vi vet fra kapittel 3 at gode forberedelser frem mot tilrettelagt avhør er avgjørende for god kvalitet i etterforskningen. Legger man ikke et godt grunnlag, blir resultatet deretter. Her kommer poenget «shit in – shit out» til sitt rette (Kripos 2017). Da er det en tankevekker at fire av seks respondenter opplever at nødvendige forberedelser blir utelatt som følge av tidspres i minimum halvparten av tilrettelagt avhørssakene de arbeider med.

4.5 – Videre drøftelse:

Grunnlaget for generalisering er som nevnt tynt (Johannessen, Tufte & Christoffersen, 2010:241), men ser man dette funnet opp mot opp mot funnene om tidspresst påvirkning på hypotesebasert etterforskning kan man se en tendens til at det arbeides under et tidspresst som ikke bare representerer en trussel mot kvaliteten på forberedelsene frem mot tilrettelagt avhør, men også mot kvaliteten i hele etterforskningsprosessen. Ser man til min argumentasjon for hvordan kvalitet i etterforskningen kan forstås som en del av begrepet rettsikkerhet, er funnene etter mitt syn problematiske og paradoksale når rettsikkerheten til barn som vist var så sentral for utformingen av ny avhørsforskrift.

Imidlertid er det et annet rettsikkerhetsargument som trumfer over politiets tidspresst; barnets beste. I forarbeidene til ny avhørsforskrift drøftes fristene for avhør inngående (Prop. 112 L2014-2015:84-92). Der kom arbeidsgruppen frem til flere tungtveiende vitnepsykologiske og «barns beste» argumenter som burde være gjeldende for at fristene for de alvorligste sakene skulle settes til en uke. Hukommelsepåvirkning hos barnet, villigheten til å forklare seg, belastningen det er å bære på en historie, samt faren for nye overgrep under ventetiden frem mot avhør var sentrale faktorer som ble påpekt (Prop. 112 L2014-2015:84-92). Også de ulike høringsinstansene fant at de samme argumentene burde veie tyngre enn politiets behov. Imidlertid ble det også uttrykt fra enkelte av politidistriktene høringsuttalelser en bekymring for at tidsfristene kom til å gå ut over kvaliteten på avhøret (Prop. 112 L2014-2015:84-92). Både Riksadvokaten og forarbeidene tok disse høringssvarene inn over seg, og uttrykker forståelse for at det kan oppstå tidspresst i saker med tilrettelagt avhør av barn . (Riksadvokaten 2015:2, Prop. 112 L2014-2015:84-92) Likefullt understreker Riksadvokaten eksplisitt at tidsfristene ikke skal gå ut over kvaliteten i etterforskningen (Riksadvokaten 2015:3).

På bakgrunn av disse innspillene kan man lese ut av forarbeidene (Prop. 112 L2014-2015) at straffeprosesslovens § 239 e fjerde ledd kom til som en mulighet for å sikre bedre kvalitet i forberedelsene. En skulle tro at dette var en fint mulighet til å sikre seg best mulig kvalitet gjennom lovfestet å «kjøpe» seg en uke ekstra. Imidlertid fant jeg at bruken av §239 e fjerde ledd var varierende:

Fig 8: Hvor ofte i løpet av de siste seks månedene har du opplevd at tidsfristen har blitt utsatt med hjemmel i §239 e fjerde ledd?

- Svært sjeldent -
- Omtrent en tredjedel av sakene -
- Hele tiden -
- Brukes jevnlig og ukritisk -
- Fem ganger på seks måneder -
- Bare ut fra begrunnelsen «barns beste», ikke ut fra begrunnelsen «krevende etterforskningskritt» -

Det er åpenbart at hva som legges i begrunnelsen «krevende etterforskningskritt» gir rom for tolkning. Dette er poengtert av arbeidsgruppen , samtidig som både de og barneombudet advarer mot at det kan åpne for misbruk (Prop. 112 L2014-2015:85,88). Videre i forarbeidene leser vi at Justis og Beredskapsdepartementet poengterer at det er etterforskningen samlet sett som må være krevende. Det vil etter departementets syn ikke være anledning til å benytte seg av §239e fjerde ledd dersom man bare trenger å ta et avhør av et enkelt vitne i forkant (Prop. 112 L2014-2015:92). Jeg måle ikke denne variabelen, men ut fra slik jeg forstod overskuddsinformasjon respondentene kom med under besvarelsen, var det varierende hvem som tok initiativet til å utsette avhøret med hjemmel i §239e fjerde ledd første alternativ. Man kan derfor tenke seg at det i en mer strukturert bruk av 239e fjerde ledd ligger et potensiale til å kjøpe seg tid til å få gjort de forberedelser som er nødvendige og påkrevd for god kvalitet.

Hva som er krevende etterforskningsskritt er blant annet avhengig av bemanningssituasjonen hos den enkelte etterforskningsavdeling. I en av høringsuttalelsene gjengitt i forarbeidene til ny avhørsforskrift poengteres det at politiets kapasitetsproblemer var den viktigste årsaken til at fristene etter den gamle avhørsforskriften ble brutt, og at det derfor ikke ville hjelpe å sette fristen til en uke (Prop. 112 L2014-2015:86). Ser vi til forståelsen av tidspress gjengitt i kapittel 3.2, ser vi at kapasitetsproblemer er en sentral del av begrepet tidspress. Da er funnene mine interessante, men kanskje ikke så overraskende:

Fig 9: Med korte ord, beskriv løsningen på et reellt tidspress:

- Flere folk -
- Høyere bemanning -
- Flere ressurser over hele linja -
- Plass på barnehusene og mere ressurser -
- Høyere bemanning -
- Høyere bemanning og egendedikerte grupper som kun jobber dagtid -

Et unisont respondentpanel pekte altså på høyere bemanning som løsningen på tidspress. Undersøkelsen min tok ikke sikte på å kartlegge hvorvidt respondentene var av den oppfatning at de kom til å gjøre et bedre arbeid dersom de hadde flere kollegaer, men når vi vet at Trygstad, Sollund & Johansen skisserer økt bemanning som løsningen på tidspress i helsesektoren (2003:57) er det nærliggende å tenke det samme for politiet også. Flere etterforskere vil altså kunne redusere tidspresset. Med redusert tidspress reduseres risikoen for å svekke kvaliteten i etterforskningen. Kvalitet i etterforskningen gir økt rettsikkerhet for barna, og ivaretar således lovgivers intensjon med ny avhørsforskrift.

5.0 – Oppsummering, konklusjon og avslutning.

Med utgangspunkt i problemstillingen viser funnene mine ikke en konkret sammenheng mellom økt arbeidsmengde og dårligere kvalitet i etterforskningen. Understøttet av teori viser imidlertid funnene mine at økt arbeidsmengde og korte tidsfrister fører til tidspress. Tidspresset kan igjen påvirke etterforskerens generering av hypoteser i etterforskningen samt redusere mulighetene til å gjøre gode forberedelser frem mot tilrettelagt avhør. I denne oppgaven argumenterte jeg for hvordan nettopp gode forberedelser frem mot tilrettelagt avhør kan forstås som kvalitet i etterforskningen og igjen hvordan kvalitet i etterforskningen kan forstås som en del av begrepet rettssikkerhet. Ser man funnene mine opp mot denne argumentasjonsrekken blir så spørsmålet om det er sannhet i hypotesen min:

«Barns rettssikkerhet svekkes som en følge av kortere tidsfrister og økt arbeidsmengde for etterforskerne.»

Selv om noen av funnene mine er med på å falsifisere hypotesen, gjorde jeg helt klart flest funn som styrket den. Tar man imidlertid med i betraktningen at datagrunnlaget er lite, samt min manglende erfaring med empirisk arbeid, ønsker jeg ikke å trekke en endelig slutning om sannhet. Derfor vil heller ikke en generalisering basert på mine funn være gyldig. Likefullt tror jeg fremdeles at problematikken er høyaktuell i alle politidistrikt, og jeg mener at videre forskning på temaet vil være av stor verdi.

6.0 – Bibliografi

Alison, L. Doran, B. Long M.L. Power N. & Humphrey A. (2013) *The effects of subjective time pressure and individual differences on hypotheses generation and action prioritization in police investigations*. Artikkel publisert i Journal of experimental psychology 2013 Vol 19, No 1, s.83-93. DOI: 10.1037/a0032148. Hentet fra: <http://psycnet.apa.org/journals/xap/19/1/83/> Artikkelen må kjøpes for å få tilgang.

Ask, K. (2006) *Criminal Investigation: Motivation, Emotion and Cognition in the Processing of Evidence*. Del av en doktorgradsavhandling publisert ved psykologisk fakultet, universitetet i Göteborg. Hentet fra: https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/676/1/gupea_2077_676_1.pdf

Ask, K. & Granhag, P.A. (2008). *Psykologisk påvirkningsfaktorer ved utredningsarbeide*. I P.A. Granhag & S.Å. Christianson (Red.), *Handbok i rettspsykologi*(s. 161-174). Stockholm: Liber.

Auglend, R. L. & Mæland, H.J. & Røsandhaug K. (2012), *Politirett* (2.utg.). Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS

Bjerknes, O. T. & Williksen, E. (2012). *Politirapport* (3. utg.). Høvik: Vett & viten.

Bjerknes, O.T. & Johansen, A.K. (2009). *Etterforskningsmetoder: En innføring*. Bergen: Fagbokforlaget.

Bertheussen L.M. (2011) *Barns rettsikkerhet i nyere rettsutvikling*. Masteroppgave i rettsvitenskap ved det juridiske fakultet, Universitetet i Tromsø 2011. Side 9-15. Hentet fra <http://munin.uit.no/bitstream/handle/10037/3447/thesis.pdf?sequence=2>

Dalland, O.(2012) *Metode og oppgaveskriving for studenter*. (5.utg.) Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS

Dommeravhørsforskriften: *Forskrift av 01.11.1998 om dommeravhør og observasjon.*
Hentet fra <https://lovdata.no/pro/#document/SFO/forskrift/1998-10-02-925?searchResultContext=1125>

Forskrift om tilrettelagt avhør: *Forskrift av 02.10.2015 om avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner.* Hentet fra: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2015-09-24-1098>

Grønmo, S. (2016) *Samfunnsvitenskapelige metoder* (2. utg.) Oslo: Fagbokforlaget

Johannessen, A., Tufte P. A., & Christoffersen, L. (2010). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode* (4.utg.). Oslo: Abstrakt forlag.

Justis og beredskapsdepartementet (2015) *Nytt regelverk om avhør av barn og sårbare fornærmede og vitner.* Pressemelding nr.80-2105. Datert 02.10.2015. Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/nytt-regelverk-om-avhor-av-barn-og-sarbare-fornarmede-og-vitner/id2455240/>. Sist lest 14.12.2016 11:00.

Kripos (2017) - *Powerpoint om forberedende fase i tilrettelagt avhør.* " Del av undervisning ved etter og videreutdanningen "tilrettelagt avhør av barn".

Larsson, P., Gundhus, H. & Granér, R. (Red.). (2014). *Innføring i politivitenskap.* Oslo: Cappelen Damm.

(Mrl) *Menneskerettloven (1999) Lov av 21.05.1999 om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett.* Justis og beredskapsdepartementet.

Molven, O. (2016, 10. august). *Rettsikkerhet.* I Store norske leksikon. Hentet 14. desember 2016 fra <https://snl.no/rettsikkerhet>.

Nyeng, F. (2012) *Nøkkelbegreper i forskningsmetode og vitenskapsteori.* Oslo: Fagbokforlaget.

Olsvik, E. (2013). *Vitenskapsteori for politiet : tenkemåter for kunnskapsstyrt politiarbeid*. Oslo: Gyldendal Akademisk

(PHS) Politihøgskolen (2014) *Rammeplan for Bachelor –politiutdanning*. Oslo.

Hentet fra: http://www.phs.no/Documents/2_Studietilbud/1_Bachelor/Rammeplan%20av%2023.%20januar%202014.pdf

(POD) Politidirektoratet (2016a) *Handlingsplan for løft av etterforskningsfeltet*. Oslo.

Politidirektoratet. Hentet fra:

https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/politidirektoratet/Vedlegg_3959.pdf

(POD) Politidirektoratet (2016b) *Politiets innbyggerundersøkelse*. Oslo.

Politidirektoratet.

Hentet fra:

https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/politidirektoratet/Vedlegg_4401.pdf

Proposisjon til Stortinget (2014-2015) *Prop. 112 L(2014-2015) Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner)*

Hentet fra: <https://min.retsdata.no/#/Dokument/gPROP112z2E15>

Rachlew, A. (2010). *Å forske på sine egne: Metodiske og etiske utfordringer knyttet til forskning på egen profesjon*. I T. Myklebust & G. Thomassen (Red.), *Arbeidsmetoder og metodearbeid i politiet* (s. 127-149) (PHS Forskning, 2010:3). Oslo: Politihøgskolen

Hentet fra: <http://hdl.handle.net/11250/175079>

Rachlew, A. (2009) *Justisfeil ved politiets etterforskning - noen eksempler og forskningsbaserte mottiltak*. Doktorgradsavhandling levert ved det juridiske fakultet;

Universitetet i Oslo. Hentet fra:

https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/22587/Rachlew_avhandling.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Riksadvokaten (2016) *Rundskriv nr. 2 2016 – politiavhør*. Oslo: Riksadvokatembete.

Hentet fra: <http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2016/Avhrs Rundskriv.pdf>

Riksadvokaten (2015) *Tilrettelagte avhør – direktiver og retningslinjer*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra: http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2015/201500483_D1_V2.pdf

Riksadvokaten (2013) *Rapport om avhørsmetodikk - Utredning fra arbeidsgruppen oppnevnt av Riksadvokaten 13. juli 2012. Avgitt til Riksadvokaten 8. oktober 2013*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra: <http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2013/AvhrsmetodikkiPolitietmedvedlegg2.pdf>

Riksadvokaten (2012) *Riksadvokatens rundskriv nr. 2 2012: Krav til straffesaksbehandlingen i politiet og ved statsadvokatembetene*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra: <http://riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2012/Riksadvokatensrundskriv2-2012.pdf>

Riksadvokaten (2002) *Riksadvokatens rundskriv nr. 1 2002: Mål og prioriteringer for straffesaksbehandlingen i politiet – 2002*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra: http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/Eldre_dokumenter/Rundskriv/Rundskrivnr1for2002-Mlogprioriteringerforstraffesaksbehandlingenipolitiet-2002.pdf

(Strpl)Straffeprosessloven (1985) *Lov av 22 mai 1981 nr 25 om rettergangsmåten i straffesaker*. Sist endret ved lov av 09.09.2016. Ikrafttredelse 01.01.1986. Justis og beredskapsdepartementet.

Tarwacki, R. E. Sr. (2011) *Perceptions of quality in criminal investigations: Police investigators, supervisors and prosecutors*. Del av en doktorgradsavhandling i Filosofi ved universitetet i New York. Hentet fra: http://www.academia.edu/3604537/PERCEPTIONS_OF_QUALITY_IN_CRIMINAL_INVESTIGATIONS_POLICE_INVESTIGATORS_SUPERVISORS_AND_PROSECUTORS

Thurén T. (2009) *Vitenskapsteori for nybegynnere* (2.utg.) Oslo: Gyldendal akademisk.

Trygstad, S., Sollund, M. & Johansen, B. (2003). *Bedre arbeidsmiljø i hjemmetjenesten?* Evaluering av Arbeidstilsynets landsomfattende kampanje “Rett hjem”. Nordlandsforskning. 2003; (23). Hentet fra: <http://www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=78851>

7.0 – Selvvalgt pensum

Alison, L. Doran, B. Long M.L. Power N. & Humphrey A. (2013) *The effects of subjective time pressure and individual differences on hypotheses generation and action prioritization in police investigations*. Artikkel publisert i Journal of experimental psychology 2013 Vol 19, No 1, s.83-93. DOI: 10.1037/a0032148. Hentet fra: <http://psycnet.apa.org/journals/xap/19/1/83/>

Artikkelen må kjøpes for å få tilgang.

Ask, K. (2006) *Criminal Investigation: Motivation, Emotion and Cognition in the Processing of Evidence*. Del av en doktorgradsavhandling publisert ved psykologisk fakultet, universitetet i Göteborg. Hentet fra: https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/676/1/gupea_2077_676_1.pdf

Bertheussen L.M. (2011) *Barns rettssikkerhet i nyere rettsutvikling*. Masteroppgave i rettsvitenskap ved det juridiske fakultet, Universitetet i Tromsø 2011. Side 9-15 Hentet fra <http://munin.uit.no/bitstream/handle/10037/3447/thesis.pdf?sequence=2>

Dommeravhørsforskriften: *Forskrift av 01.11.1998 om dommeravhør og observasjon*. Hentet fra <https://lovdata.no/pro/#document/SFO/forskrift/1998-10-02-925?searchResultContext=1125>

Forskrift om tilrettelagt avhør: *Forskrift av 02.10.2015 om avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner*. Hentet fra: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2015-09-24-1098>

Grønmo, S. (2016) *Samfunnsvitenskapelige metoder* (2. utg.) Oslo: Fagbokforlaget

Justis og beredskapsdepartementet (2015) *Nytt regelverk om avhør av barn og sårbare fornærmede og vitner*. Pressemelding nr.80-2105. Datert 02.10.2015. Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/nytt-regelverk-om-avhor-av-barn-og-sarbare-fornarmede-og-vitner/id2455240/>. Sist lest 14.12.2016 11:00.

Kripos (2017) - *Powerpoint om forberedende fase i tilrettelagt avhør*. " Del av undervisning ved etter og videreutdanningen "tilrettelagt avhør av barn".

(Mrl) Menneskerettloven (1999) *Lov av 21.05.1999 om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett*. Justis og beredskapsdepartementet.

Molven, O. (2016, 10. august). *Rettsikkerhet*. I Store norske leksikon. Hentet 14. desember 2016 fra <https://snl.no/rettsikkerhet>.

(PHS) Politihøgskolen (2014) *Rammeplan for Bachelor –politiutdanning*. Oslo. Hentet fra: http://www.phs.no/Documents/2_Studietilbud/1_Bachelor/Rammeplan%20av%2023.%20januar%202014.pdf

(POD) Politidirektoratet (2016a) *Handlingsplan for løft av etterforskningsfeltet*. Oslo. Politidirektoratet. Hentet fra: https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/politidirektoratet/Vedlegg_3959.pdf

(POD) Politidirektoratet (2016b) *Politiets innbyggerundersøkelse*. Oslo. Politidirektoratet. Hentet fra: https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/politidirektoratet/Vedlegg_4401.pdf

Proposisjon til Stortinget (2014-2015) *Prop. 112 L(2014-2015) Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner)* Hentet fra: <https://min.rettsdata.no/#/Dokument/gPROP112z2E15>

Riksadvokaten (2016) *Rundskriv nr. 2 2016 – politiavhør*. Oslo: Riksadvokatembete.
Hentet fra: <http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2016/Avhrsrundskriv.pdf>

Riksadvokaten (2015) *Tilrettelagte avhør – direktiver og retningslinjer*. Oslo:
Riksadvokatembete Hetet fra:
http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2015/201500483_D1_V2.pdf

Riksadvokaten (2013) *Rapport om avhørsmetodikk - Utredning fra arbeidsgruppen oppnevnt av Riksadvokaten 13. juli 2012. Avgitt til Riksadvokaten 8. oktober 2013*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra:
<http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2013/AvhrsmetodikkiPolitietmedvedlegg2.pdf>

Riksadvokaten (2012) *Riksadvokatens rundskriv nr. 2 2012: Krav til straffesaksbehandlingen i politiet og ved statsadvokatembetene*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra
<http://riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/2012/Riksadvokatensrundskriv2-2012.pdf>

Riksadvokaten (2002) *Riksadvokatens rundskriv nr. 1 2002: Mål og prioriteringer for straffesaksbehandlingen i politiet – 2002*. Oslo: Riksadvokatembete. Hentet fra:
http://www.riksadvokaten.no/filestore/Dokumenter/Eldre_dokumenter/Rundskriv/Rundskrivnr1for2002-Mlogprioriteringerforstraffesaksbehandlingenipolitiet-2002.pdf

(Strpl)Straffeprosessloven (1985) *Lov av 22 mai 1981 nr 25 om rettergangsmåten i straffesaker*. Sist endret ved lov av 09.09.2016. Ikrafttredelse 01.01.1986. Justis og beredskapsdepartementet.

Tarwacki, R. E. Sr. (2011) *Perceptions of quality in criminal investigations: Police investigators, supervisors and prosecutors*. Del av en doktorgradsavhandling i Filosofi ved universitetet i New York. Hentet fra:
http://www.academia.edu/3604537/PERCEPTIONS_OF_QUALITY_IN_CRIMINAL_INVESTIGATIONS_POLICE_INVESTIGATORS_SUPERVISORS_AND_PROSECUTORS

Trygstad, S., Sollund, M. & Johansen, B. (2003). *Bedre arbeidsmiljø i hjemmetjenesten?* Evaluering av Arbeidstilsynets landsomfattende kampanje “Rett hjem”. Nordlandsforskning. 2003; (23). Hentet fra:
<http://www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=78851>

8.0 – Vedlegg 1: Informasjonsbrev til respondentene

Hei!

Mitt navn er [REDACTED] Jeg er 3års politistudent ved politihøgskolen [REDACTED] og arbeider for tiden med en bacheloroppgave om kvalitet i etterforskningen i saker hvor det tas tilrettelagt avhør av barn. Jeg ser på hvordan økt arbeidsmengde og korte tidsfrister for gjennomføring av tilrettelagte avhør påvirker kvaliteten på etterforskningen. I den forbindelse har jeg behov for å snakke med 12 etterforskere (en fra hvert politidistrikt) som har videreutdanning, og arbeider med tilrettelagt avhør av barn. Din e-post har jeg fått gjennom henvendelse til etterforskningsledelsen ved politidistriktet.

Jeg ønsker å stille 12 korte spørsmål ut fra et spørreskjema. Det vil foregå over telefon, og hele seansen tar omtrent seks minutter. Jeg samler ikke inn noen personidentifiserende opplysninger i spørsmålene, og alt som publiseres vil være helt anonymt, jf retningslinjene til NSD (personvernombud for forskning). All deltagelse er helt frivillig.

Kunne du tenke deg å være med på denne undersøkelsen? Svar meg på denne e-posten, så avtaler vi et tidspunkt det passer for deg. Din eventuelle deltagelse vil være av stor verdi for prosjektet mitt!

På forhånd takk for hjelpen!

Info til sensor:

Mitt navn er sensurert i den originale innleveringen slik at ikke det er mulig å koble kandidatnummer og navn.

9.0 – Vedlegg 2 : Figurer

Under følger svarene avgitt i spørreskjemaet. Merk at de er presentert i den rekkefølgen de fremkommer på skjemaet, ikke i den rekkefølgen de er presentert i oppgaven. Således avviker figurnummereringen noe.

Fig 1: Antall år arbeidet med tilrettelagt avhør:

Respondent 1:	27 år
Respondent 2:	5 år
Respondent 3:	14 år
Respondent 4:	4 år
Respondent 5:	10 år
Respondent 6:	9 år

Fig 2: Har du andre etterforskningsoppgaver utover det å ta tilrettelagte avhør?

Ja: 3 Nei: 3

Fig 3 og 4; Rapportert arbeidsmengde:

Per mnd fra 01.10.2014 – 01.10.2015	Per mnd fra 02.10.2015 – 02.10.2016
12	12
6	10
<u>n/a</u>	<u>n/a</u>
5	4
4,5	Nedgang
12,5	8,3

Fig 6: Hvor i en tilrettelagt avhørssak bruker du i gjennomsnitt mest tid?

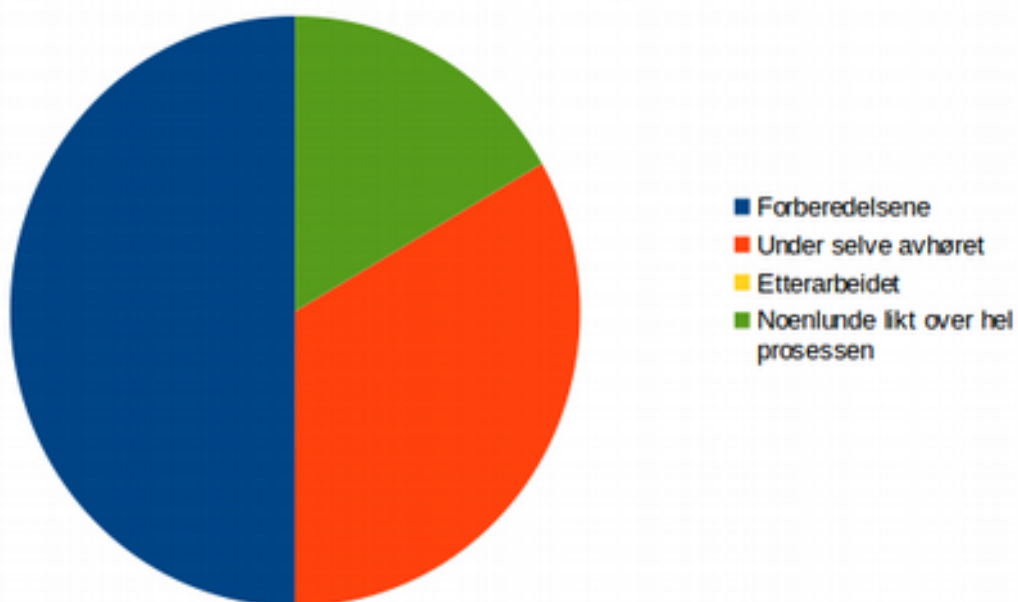

Fig 7: Hvis du fikk seks ekstra arbeidstimer for hver tilrettelagt avhørssak du arbeider med, hvordan ville du brukt disse?

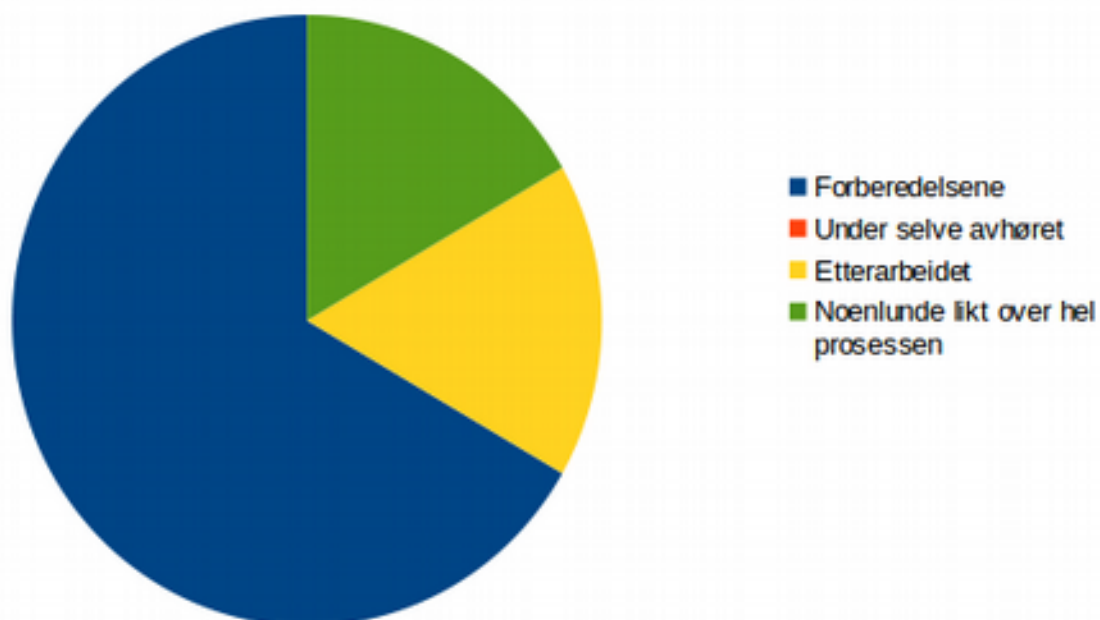

Fig 2: Tidspress oppstår når det ikke er samsvar mellom tiden du har til rådighet, og tiden det tar å gjennomføre en oppgave. Generelt sett, i arbeidet med tilrettelagte avhør, i hvor stor grad opplever du tidspress? N=6

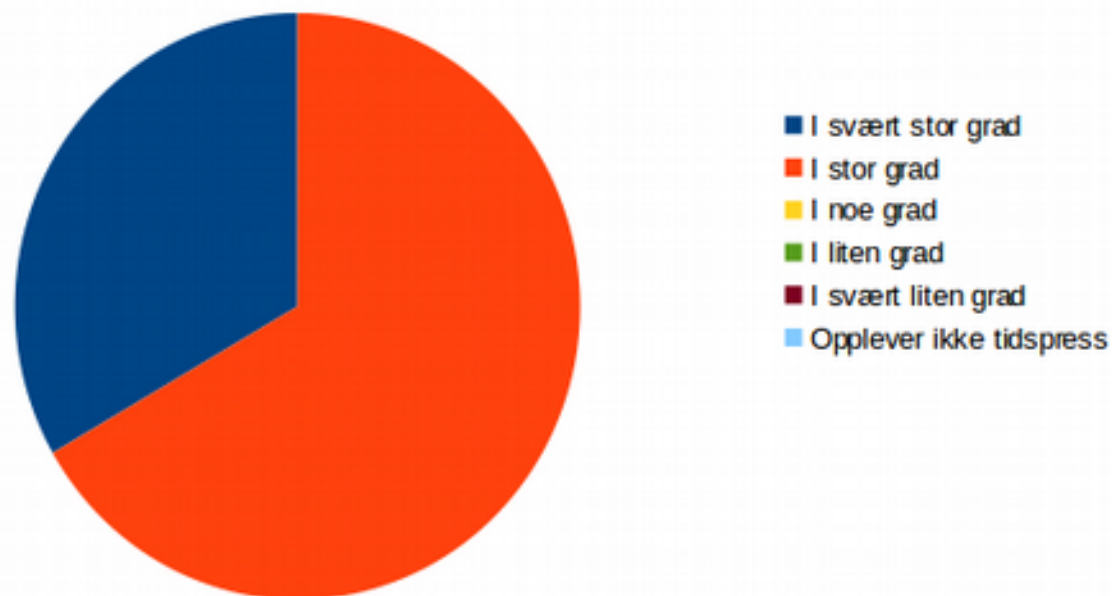

Fig 4: I hvor stor grad mener du lovens tidsfrister skaper tidspress? N=6

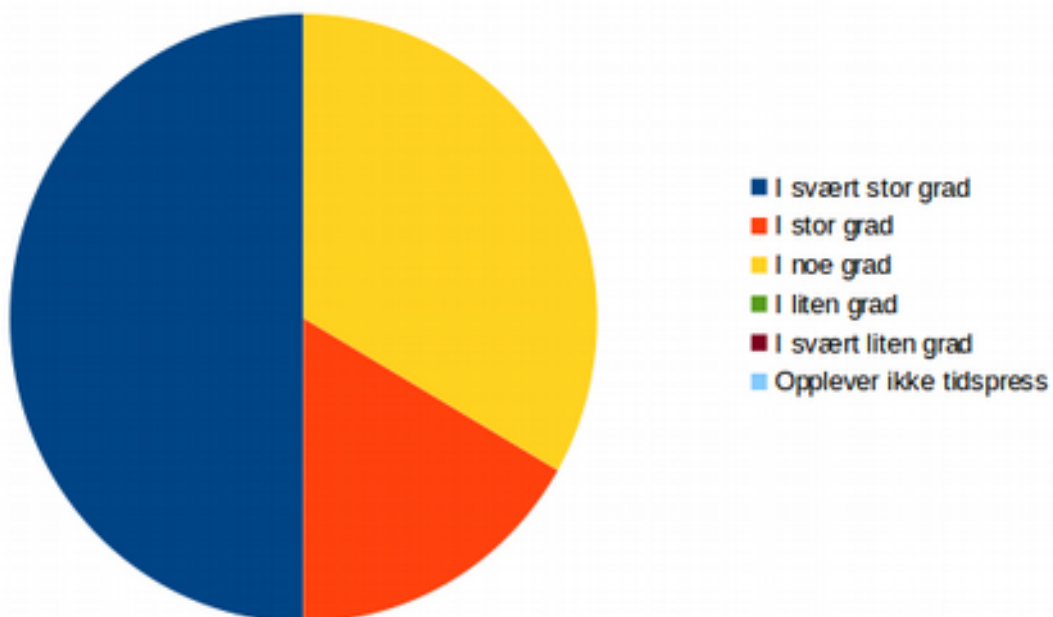

Fig 3: I hvor stor grad mener du økt arbeidsmengde skaper tidspress? N=6

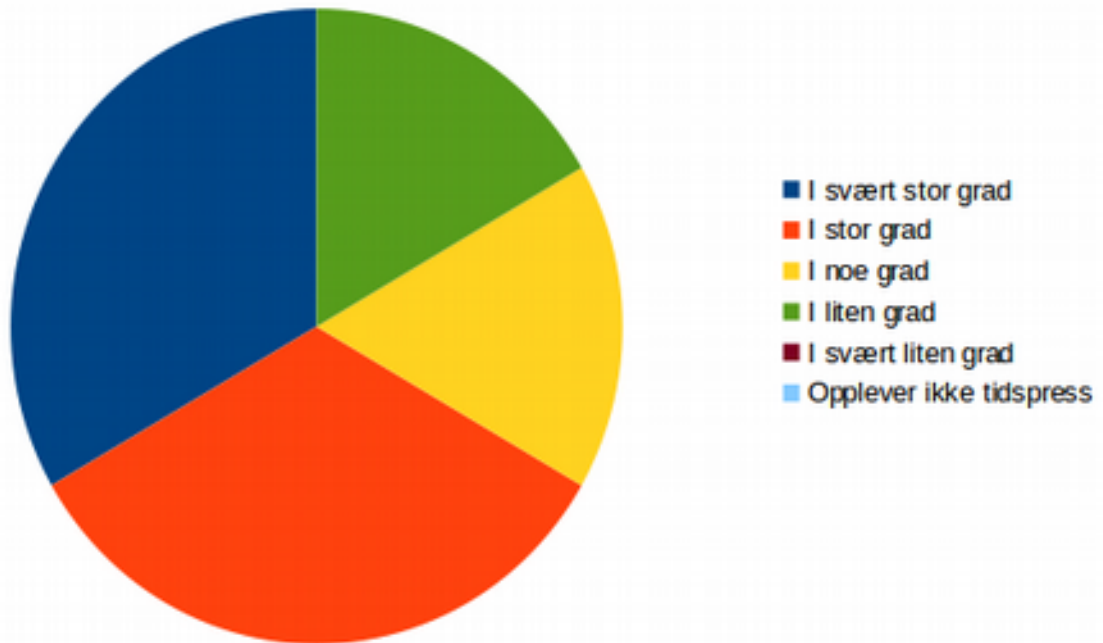

Fig 5: Hvor ofte de siste seks månedene har du opplevd at en eller flere nødvendige forberedelser frem mot tilrettelagt avhør har blitt utelatt som følge av tidspress?

- Vanskelig å svare konkret på, men det er ofte -
- Annen hver sak -
- Halvparten av sakene -
- Kanskje halvparten av sakene. Det blir mye hastverksarbeid -
- Sjeldent. Vi er dyktige til å holde på kvaliteten. -
- Omtrent to tredjedeler av sakene -

Fig 9: Med korte ord, beskriv løsningen på et reelt tidspress:

- Flere folk -
- Høyere bemanning -
- Flere ressurser over hele linja -
- Plass på barnehusene og mere ressurser -
- Høyere bemanning -
- Høyere bemanning og egendedikerte grupper som kun jobber dagtid -

Fig 8: Hvor ofte i løpet av de siste seks månedene har du opplevd at tidsfristen har blitt utsatt med hjemmel i strp §239 e fjerde ledd?|

- Svært sjeldent -
- Omtrent en tredjedel av sakene -
- Hele tiden -
- Brukes jevnlig og ukritisk -
- Fem ganger på seks måneder -
- Bare ut fra begrunnelsen «barns beste», ikke ut fra begrunnelsen «krevende etterforskningskritt» -

Spørreskjema

Undersøkelsen tar sikte på å kartlegge hvordan økt arbeidsmengde og økt tidspress påvirker kvaliteten i etterforskningen i saker hvor det tas avhør av barn.

I den forbindelse så har jeg som nevnt i e-posten 12 spørsmål jeg ønsker å stille. Det tar som nevnt ca seks minutt.

Spørsmålene er enten svaralternativer, eller alternativer hvor du selv må svare med noen korte setninger.

Alle svar er helt anonyme, og når du er ferdig med å svare, er det ingenting som kan linke dine svar opp mot seg som person eller ditt arbeidssted. Jeg ønsker derfor at du svarer så ærlig som mulig. Du kan når som helst under undersøkelsen velge å trekke deg.

Er det noen spørsmål?

1. Hvor lenge har du jobbet med tilrettelagt avhør av barn?

2. Har du andre etterforskningsoppgaver utover det å ta tilrettelagte avhør?

Markér bare én oval.

- Nei, jeg jobber kun med tilrettelagt avhør av barn
- Ja, jeg har også andre arbeidsoppgaver (sett bort fra eventuell ordenstjenesteturnus i helger)

3. I løpet av oktober 2014 til oktober 2015, hvor mange tilrettelagt avhørssaker jobbet du med i snitt i mnd?

4. Fra oktober 2015 til oktober 2016, hvor mange tilrettelagt avhørssaker jobbet du med i snitt i mnd?

5. Hvor i en tilrettelagt avhørssak bruker du i gjennomsnitt mest tid?

Markér bare én oval.

- Forberedelse
- Selve avhøret
- Etterarbeid
- Nogenlunde likt over hele prosessen

6. Hvis du kunne fått 6 arbeidstimer ekstra for hver tilrettelagt avhørssak du jobbet med, hvor ville du brukt disse?

Markér bare én oval.

- Forberedelsene
- Gjennomføringen
- Etterarbeidet
- Vet ikke
- Nogenlunde likt over hele prosessen

7. Tidspress oppstår når det ikke er samsvar mellom tiden du har til rådighet og tiden det tar å gjennomføre en oppgave. Generellt sett, i arbeidet med tilrettelagte avhør, i hvor stor grad opplever du tidspress?

Markér bare én oval.

- I svært stor grad
- I stor grad
- I noe grad
- I liten grad
- I svært liten grad
- Opplever ikke tidspress

8. I hvor stor grad mener du lovens tidsfrister skaper tidspress?

Markér bare én oval.

- I svært stor grad
- I stor grad
- I noe grad
- I liten grad
- I svært liten grad
- Opplever ikke tidspress

9. I hvor stor grad mener du økt arbeidsmengde skaper tidspress?

Markér bare én oval.

- I svært stor grad
- I stor grad
- I noe grad
- I liten grad
- I svært liten grad
- Opplever ikke tidspress

10. Med kvalitet i etterforskningen forstås det at du rekker å gjøre nødvendige forberedelser i en sak. Som å sette deg godt inn i saken, lage en god etterforskningsplan, ta nødvendige avhør i forkant, gjennomføre samhandlingsmøte, planlegge videre saksgang osv... Hvor ofte de siste seks månedene har du opplevd at en eller flere av disse nødvendige forberedelsene har blitt utelatt som følge av for liten tid?

11. Med korte ord, beskriv en løsning på et reellt tidspress.

12. Til sist, hvor ofte, de siste seks månedene har du opplevd at fristen for avhør har blitt utsatt med hjemmel i 239e? Har politiet før fristen gikk ut foretatt tidkrevende etterforskingsskritt eller forberedelser som var nødvendige av hensyn til vitnet eller avhørets kvalitet, forlenges fristen etter første, andre og tredje ledd med en uke. Det samme gjelder dersom avhørsleder og barnehuset er enige om at det klart er til vitnets beste at avhøret utsettes

Drevet av

